

॥ २० ॥ सृष्टान्प्रक्षिप्तान् ॥ २१ ॥ बालिपुत्रार्योद्यम्य बालिपुत्रं हंतुमुद्यम्य ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ जग्राह दधार ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ एत
रथान्सर्वान्द्रुमान्छैलान्प्रतिचिक्षिपु राहवे ॥ शरैर्घैः प्रतिचिच्छेदतान्यूपाक्षो महाबलः ॥ २० ॥ सृष्टान्द्विविदमैदाभ्यां द्रुमानुत्पाद्यवीर्य
वान् ॥ बभञ्ज गदयामध्ये शोणिताक्षः प्रतापवान् ॥ २१ ॥ उद्यम्य विपुलं खड्गं परममविदारणं ॥ प्रजंघो बालिपुत्राय अभिदुद्राववेगि
तः ॥ २२ ॥ तमभ्याशंगतं दृष्ट्वा वानरैर्द्रो महाबलः ॥ आजघानाश्वकर्णेन द्रुमेणातिबलस्तदा ॥ २३ ॥ बाहुं चास्य सनिस्त्रिंशमाजघान
समुष्टिना ॥ बालिपुत्रस्य घातेन स पपात क्षितावसिः ॥ २४ ॥ तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ खड्गं मुशालसन्निभं ॥ मुष्टिं संवर्तयामास वज्रकल्पं म
हाबलः ॥ २५ ॥ सललाटे महावीर्यमंगदं वानरर्षभं ॥ आजघान महातेजाः समुहूर्तच चालह ॥ २६ ॥ स संज्ञां प्राप्य तेजस्वी बालिपुत्रः
प्रतापवान् ॥ प्रजंघस्य शिरः कायात्पातयामास मुष्टिना ॥ २७ ॥ स यूपाक्षो श्रुपूर्णाक्षो पितृव्ये निहतेरणे ॥ अवरुत्य रथाक्षिप्रं क्षीणेषु
खड्गमाददे ॥ २८ ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य यूपाक्षं द्विविदस्त्वरन् ॥ आजघानोरसिक्रुद्धो जग्राह च बलाद्वली ॥ २९ ॥ गृहीतं भ्रातरं दृष्ट्वा शो
णिताक्षो महाबलं ॥ आजघान महातेजा वक्षसि द्विविदं ततः ॥ ३० ॥ स ततोभिहतस्तेन च चालच महाबलः ॥ उद्यतां च पुनस्तस्य जहार
द्विविदो गदां ॥ ३१ ॥ एतस्मिन्नंतरे मैदो द्विविदाभ्यां शमागमत् ॥ तौ शोणिताक्ष यूपाक्षौ प्लवंगाभ्यां तरस्विनौ ॥ चक्रतुः समरे तीव्रमाक
र्षेत्पाटनं भृशं ॥ ३२ ॥ द्विविदः शोणिताक्षं तु विददार नखैर्मुखे ॥ निष्पिपेष स वीर्येण क्षितावा विध्यवीर्यवान् ॥ ३३ ॥ यूपाक्षमभिसं
क्रुद्धो मैदो वानरपुंगवः ॥ पीडयामास बाहुभ्यां पपात सहतः क्षितौ ॥ ३४ ॥ हतप्रवीरा व्यथिताराक्षसेन्द्रचमूस्तथा ॥ जगामाभिमुखी
सा तु कुंभकर्णात्मजो यतः ॥ ३५ ॥

स्मिन्नंतरे शोणिताक्षताडिते द्विविदे शोणिताक्षगदां गृह्णाने सतीत्यर्थः ॥ भ्रातृसहायार्थं तत्समीपमागमत् प्लवंगमाभ्यां
मैदो द्विविदाभ्यां आकर्ष आकर्षणं उत्पाटनमुत्थानं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कुंभकर्णात्मजो यतः यत्र तत्रेत्यर्थः ॥ ३५ ॥